

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind organizarea activității veterinare

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 1 pct. III, poz. 1 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Capitolul I Dispoziții generale

Art. 1. – Apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, constituie o problemă de stat și o îndatorire pentru toți locuitorii țării.

Art. 2. – Persoanele fizice și juridice proprietare sau deținătoare de animale vii sau material germinativ de origine animală, cele care produc, depozitează, colectează, transportă, procesează, intermediază, pun pe piață, importă, exportă sau comercializează animale vii sau material germinativ de origine animală, produse și subproduse de origine animală, produse medicinale veterinare, deșeuri, subproduse de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenți patogeni de origine animală, produse și materii utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor, răspund pentru aplicarea și respectarea întocmai a prevederilor legislației veterinare, în vederea asigurării și garantării sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor.

Art. 3. – Statul sprijină activitatea de apărare a sănătății animalelor, de supraveghere, prevenire și control al bolilor ce se pot transmite de la animale la om, prin asigurarea cadrului instituțional și juridic, a resurselor financiare, a bazei

tehnică—materiale necesare pentru desfășurarea în condiții optime a activităților din domeniul veterinar.

Capitolul II

Organizarea și funcționarea serviciilor veterinare

Art. 4. – Serviciile veterinare se organizează și funcționează ca sistem veterinar unic și sunt structurate astfel:

- a) servicii veterinare de stat – publice;
- b) activități veterinare de liberă practică;
- c) formațiuni de asistență veterinară ce pot funcționa în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, societăților comerciale, asociațiilor sau societăților agricole sau altor asemenea structuri.

Art. 5. – Serviciile veterinare de stat se organizează după o concepție unitară, în sistem piramidal al fluxului de comandă, pe principiu teritorial, ca sector distinct și autonom, având următoarea structură:

a) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, autoritatea veterinară centrală care coordonează tehnic și administrativ întreaga activitate a serviciilor veterinare, organizează și controlează efectuarea activităților veterinare publice;

b) institutele veterinare, autorități de referință la nivel național pentru domeniile de competență specifice acestora, cu personalitate juridică, în subordinea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

c) direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, ca autorități veterinare județene și a municipiului București, cu personalitate juridică, în subordinea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, înființate prin reorganizarea direcțiilor sanitare veterinare județene și a municipiului București, servicii publice descentralizate care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;

d) circumscripțiile veterinare zonale și circumscripțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor, fără personalitate juridică, organizate în structura direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București;

e) posturile de inspecție la frontieră, fără personalitate juridică, organizate în structura Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 6. – (1) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se înființează prin reorganizarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor și a Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor preia drepturile, obligațiile, competențele, personalul și resursele financiare ale Agenției Naționale Sanitare Veterinare.

Art. 7. – (1) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are în structura sa următoarele direcții generale:

a) Direcția Generală Veterinară, condusă de un director general – medic veterinar;

b) Direcția Generală pentru Siguranța Alimentelor, condusă de un director general;

c) Direcția Generală pentru Inspecție, Control, Inspecție la frontieră și coordonarea institutelor veterinare, condusă de un director general;

d) Direcția Generală Economică, Administrativă, Juridică și Relații Internaționale, condusă de un director general.

(2) Directorii generali ai direcțiilor generale sunt numiți, în condițiile legii, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul general al Direcției Generale Veterinare emite decizii tehnice și poate dispune măsuri urgente în cazul unor situații deosebite în domeniul veterinar.

Art. 8. – (1) Medicii veterinari oficiali sunt medicii veterinari din cadrul autorității veterinare centrale, institutelor veterinare și direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

(2) Medicii veterinari care își desfășoară activitatea în structura altor ministere au atribuții și competențe de medic veterinar oficial și pot fi trecuți, cu acordul părților, în structura autorității veterinare.

Capitolul III

Atribuții și competențe ale serviciilor veterinare de stat

Art. 9. – Domeniile de competență ale serviciilor veterinare de stat sunt:

a) stabilirea obligațiilor și responsabilităților persoanelor fizice și juridice în domeniul veterinar;

b) stabilirea obligațiilor și responsabilităților instituțiilor și organelor administrației publice în domeniul veterinar;

c) autorizarea, omologarea și acreditarea în domeniul veterinar;

d) sistemul informatic veterinar național;

e) autoevaluarea serviciilor veterinare;

f) definirea termenilor tehnici utilizați în domeniul veterinar;

g) sănătatea animalelor: calificarea statusului de sănătate a animalelor, certificarea veterinară, măsurile de protecție, notificarea veterinară, declararea bolilor, controlul bolilor la animale și prevenirea transmiterii acestora de la animale la om;

- h) sănătatea publică veterinară;
- i) identificarea și înregistrarea animalelor;
- j) stabilirea cerințelor veterinare și controlul producerii, mișcării interne, punerii pe piață, comerțului, importului, tranzitului și exportului de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar;
- k) nutriția animalelor, furajele medicamentate și aditivii furajeri;
- l) stabilirea cerințelor veterinare pentru protecția și bunăstarea animalelor și controlul aplicării acestora;
- m) inspecția și controalele veterinare;
- n) cerințele veterinare pentru activitatea de reproducție a animalelor;
- o) stabilirea cheltuielilor în domeniul veterinar;
- p) elaborarea și punerea în aplicare a sistemului de instruire în domeniul veterinar;
- q) stabilirea necesităților de investiții și dotare în domeniul veterinar;

Art. 10. – Autoritatea veterinară centrală are următoarele atribuții:

- a) organizează activitățile veterinare publice pe întreg teritoriul țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;
- b) elaborează norme veterinare care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pentru domeniile de competență ale serviciilor veterinare, unice și obligatorii pentru persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 2;
- c) controlează aplicarea normelor veterinare;
- d) stabilește responsabilitățile generale ale medicilor veterinari;
- e) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari oficiali;
- f) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari de liberă practică împuterniciți pentru efectuarea unor activități veterinare publice;
- g) participă la elaborarea sau avizarea convențiilor și acordurilor privind colaborarea în domeniul veterinar;
- h) împreună cu Ministerul Sănătății răspunde de organizarea și aplicarea măsurilor necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor comune omului și animalelor, precum și pentru siguranța alimentelor de origine animală;
- i) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea privind identificarea și înregistrarea animalelor;
- j) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea posturilor de inspecție la frontieră;
- k) organizează și asigură funcționarea sistemului informatic veterinar național și conectarea acestuia la sistemul informatic veterinar al Uniunii Europene;
- l) elaborează regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor veterinare de stat și stabilește atribuțiile și responsabilitățile acestora;
- m) organizează și controlează activitățile veterinare publice efectuate de medicii veterinari de liberă practică împuterniciți și controlează activitatea

formațiunilor de asistență veterinară ce pot funcționa în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, societăților comerciale, asociațiilor sau societăților agricole sau altor asemenea structuri.

n) stabilește cerințele veterinare;

o) elaborează programele naționale în domeniul veterinar, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 11. – Drepturile și competențele autorității veterinare sunt:

a) accesul liber, pentru a-și exercita competențele specifice, în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), precum și în alte locuri ce sunt supuse supravegherii și controlului veterinar;

b) de a solicita prezentarea și verificarea oricăror documente, date și informații relevante, referitoare la obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

c) de a dispune măsuri de protecție și restricție privind animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului veterinar din obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

d) de a suspenda sau interzice funcționarea obiectivelor prevăzute la art. 18 alin. (1);

e) de a impune măsuri de restricție privind mișcarea și certificarea veterinară pentru animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar ce se află în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

f) de a limita sau interzice comerțul, importul, producerea sau punerea pe piață, exportul și tranzitul de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar;

g) de a recolta probe destinate examenelor de laborator, pentru elucidarea unor factori de risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

h) de a verifica dacă personalul angajat al obiectivelor prevăzute la art. 18 alin. (1) respectă cerințele veterinare privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

i) de a inspecta și controla conformitatea cu cerințele veterinare pentru obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

j) de a dispune punerea sub sechestru veterinar sau uciderea animalelor ori punerea sub sechestru veterinar, confiscarea și distrugerea produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar;

k) de a aplica sancțiuni contravenționale în cazul săvârșirii unor fapte care constituie contravenții la legislația veterinară;

l) de a solicita organelor administrației publice centrale și locale aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

Art. 12. – În vederea realizării activităților veterinare publice, în limitele de competență ale serviciilor veterinare de stat, autoritatea veterinară centrală

colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu asociațiile și patronatele din domeniul agricol și industria farmaceutică, cu reprezentanții societății civile și cu organizațiile internaționale din domeniul veterinar.

Capitolul IV

Obligațiile medicilor veterinari

Art. 13. – În exercitarea profesiei, medicii veterinari au următoarele obligații:

a) să anunțe fără întârziere autoritatea veterinară despre orice suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

b) să ia măsurile de urgență prevăzute de lege, pentru a preveni și opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură a afecta sănătatea animalelor și sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

c) să participe, la solicitarea autorității veterinare județene, respectiv a municipiului București, sau, după caz, a autorității veterinare centrale, la acțiuni de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor sau la cele de control în cazul izbucnirii unor boli transmisibile emergente pentru România;

d) să dispună respectarea perioadelor de așteptare și întrerupere, referitoare la eliminarea sau prezența de reziduuri la animale vii, în produse sau subproduse de origine animală destinate consumului uman;

e) să înregistreze și să păstreze, pentru o perioadă stabilită de autoritatea veterinară centrală, un registru cu activitatea desfășurată și evidența modului de prescriere, distribuire și utilizare a produselor medicinale veterinare, a aditivilor furajeri și a furajelor medicamentate;

f) să păstreze confidențialitatea asupra oricăror fapte, informații sau documente de care iau cunoștință în exercitarea activităților, pentru care există drepturi de autor, protecție de confidențialitate comercială, sau dacă utilizarea acestor date este licențiată;

Art. 14. – (1) Medicii veterinari oficiali au următoarele obligații principale:

a) dispun aplicarea prevederilor legislației veterinare, controlează respectarea acestora și efectuează activitățile veterinare publice ce intră în responsabilitatea lor;

b) dispun măsurile necesare și supraveghează aplicarea acestora de către persoanele fizice și juridice, pentru apărarea și îmbunătățirea sănătății animalelor, protecția sănătății publice, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

c) dispun fără întârziere măsurile necesare, până la clarificarea oricărei suspiciuni referitoare la apariția unei boli sau a unui element de risc în relație cu

sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

d) dispun măsurile necesare pentru precizarea cauzelor îmbolnăvirilor și controlează aplicarea măsurilor specifice în vederea controlului și eradicării bolilor transmisibile ale animalelor și zoonozelor;

e) participă la evaluarea costurilor de compensare, în cazul tăierii sau uciderii de animale vii, a celor de ecarisare și procesare a deșeurilor animaliere, de dezinsecție, deratizare și dezinsecție, de confiscare sau distrugere de material germinativ de origine animală ori de produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar;

f) asigură controlul produselor și subproduselor de origine animală destinate consumului uman, precum și a celor ce nu sunt destinate acestui scop, a materiilor furajere utilizate în nutriția animalelor și a produselor medicinale veterinare, în toate fazele de producere, depozitare, colectare, transport, procesare, intermediere, punere pe piață și a celor ce fac obiectul importului, exportului, tranzitului și comerțului;

g) participă la cursuri de instruire în domeniul veterinar.

(2) Măsurile stabilite de medicii veterinari oficiali în exercitarea atribuțiilor și responsabilităților lor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice care desfășoară activități ce intră sub incidența competențelor serviciilor veterinare.

(3) Drepturile specifice ale medicilor veterinari oficiali sunt conferite de competențele autorității veterinare prevăzute la art. 11.

(4) În funcție de strategia națională în domeniul veterinar, autoritatea veterinară centrală poate stabili și alte drepturi și obligații ale medicilor veterinari oficiali.

Art. 15. – (1) Medicii veterinari de liberă practică împuterniciți au obligațiile prevăzute la art. 13, precum și cele ce rezultă din contractele pentru efectuarea unor activități veterinare publice, încheiate cu direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

(2) Direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București pot contracta anual, cu medicii veterinari organizați în condițiile legii, unele activități veterinare publice de interes național prevăzute în „Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului”, stabilite de Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Activitățile de asistență medical-veterinară sunt asigurate în exclusivitate de serviciile medicale veterinare particulare.

Capitolul V

Obligațiile și responsabilitățile în domeniul veterinar

Art. 16. – Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 2 au următoarele obligații:

a) să anunțe autoritățile veterinare județene sau a municipiului București începerea sau sistarea activităților supuse supravegherii și controlului veterinar;

b) să asigure sprijinul necesar autorităților veterinare pentru realizarea atribuțiilor și responsabilităților acestora;

c) să permită accesul liber, permanent și nerestricționat al autorităților veterinare pentru efectuarea inspecțiilor, controalelor, verificărilor sau examinărilor în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

d) să ofere autorităților veterinare asistența necesară în timpul controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor pe care le întreprind, pentru realizarea obiectivelor, atribuțiilor și responsabilităților acestora;

e) să anunțe fără întârziere autoritățile veterinare locale și administrația publică locală de apariția oricărei suspiciuni sau îmbolnăviri a animalelor, iar până la sosirea medicului veterinar, să izoleze animalele bolnave, moarte, ucise sau tăiate, fiind interzisă folosirea sau comercializarea cărnii și a altor produse și subproduse provenite de la aceste animale, fără aprobarea autorității veterinare locale;

f) să anunțe autoritățile veterinare locale, în termenul stabilit de prevederile legale specifice, despre intrarea/ieșirea de animale din/în localități, înstrăinarea și dobândirea de animale, dispariția, moartea, tăierea de animale, precum și orice alte evenimente privind mișcarea animalelor;

g) să sprijine autoritățile veterinare în efectuarea acțiunilor veterinare de interes public;

h) să prezinte animalele pentru efectuarea acțiunilor veterinare de interes public, la locul, data și ora stabilite de medicul veterinar oficial sau de medicul veterinar de liberă practică împuternicit;

i) să respecte măsurile stabilite de autoritatea veterinară;

j) să anunțe autoritatea veterinară locală și să solicite certificatul de sănătate animală și de transport ori alte documente necesare în vederea mișcării sau transportului de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar;

k) să trimită autorităților veterinare, la solicitarea acesteia, copii ale documentelor și certificatelor ce însoțesc animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului veterinar;

l) să respecte interdicțiile și restricțiile stabilite de autoritatea veterinară privind activitățile prevăzute la art. 2;

m) să pună pe piață, să importe, să exporte și să comercializeze numai animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse

provenite de la animale pentru care, dacă au fost tratate cu produse medicinale veterinare, s-au respectat perioadele de așteptare sau de întrerupere;

n) să respecte măsurile de interdicție și restricție pentru produse medicinale veterinare și pentru produse și materii utilizate în nutriția animalelor, pentru unele substanțe interzise sau neautorizate a fi administrate animalelor ori a fi folosite în relație cu produsele de origine animală;

o) să pună la dispoziția autorităților veterinare animalele vii sau materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele de origine animală, produsele medicinale veterinare, deșeurile, subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenții patogeni de origine animală, produsele și materiile utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor, în vederea examinării și testării acestora, pentru depistarea unor substanțe interzise sau neautorizate a fi utilizate în scopuri veterinare;

p) să respecte măsurile de interzicere sau restricționare privind punerea pe piață, importul, exportul, tranzitul și comerțul cu produse și subproduse ce nu sunt destinate consumului uman sau sunt improprii consumului uman ori pentru nutriția animalelor, precum și dispozițiile autorității veterinare de distrugere a produselor și subproduselor ce nu sunt destinate consumului uman sau sunt improprii consumului uman ori pentru nutriția animalelor, ce pot constitui un risc potențial pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

q) să aplice normele veterinare privind cerințele de zooigienă, de adăpostire, îngrijire, de reproducție și utilizare rațională a animalelor precum și măsurile suplimentare stabilite de autoritățile veterinare în aceste domenii;

r) să aplice măsurile veterinare pentru prevenirea bolilor animalelor, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în teritoriu;

s) să întrețină în bună stare de funcționare și igienă, cu respectarea strictă a regulilor veterinare, obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), mijloacele pentru transportul animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar;

ș) să păstreze, în limitele de timp stabilite de autoritatea veterinară, certificatele și documentele ce atestă sau certifică starea de sănătate a animalelor vii, a materialului germinativ de origine animală sau a produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar;

t) să respecte măsurile de suspendare sau retragere de pe piață a produselor medicinale veterinare, stabilite de autoritatea veterinară și să pună la dispoziția acesteia documentele și produsele respective, pentru examinarea acestora, inclusiv prin prelevare de probe pentru examene de laborator;

ț) să se conformeze cerințelor veterinare stabilite prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

Art. 17. – Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să colaboreze și să sprijine medicii veterinari oficiali și medicii veterinari de liberă practică împuterniciți în exercitarea competențelor specifice domeniului veterinar.

Capitolul VI

Autorizarea, omologarea și acreditarea în domeniul veterinar

Art. 18. – (1) Funcționarea exploatațiilor de animale, a fermelor de carantină, a celor cu animale de vânat, parcurilor, rezervațiilor naționale și grădinilor zoologice, pășunilor și taberelor de vară, aglomerărilor temporare de animale, stațiilor de incubație a ouălor, precum și a unităților care produc, depozitează, colectează, transportă, procesează, intermediază, pun pe piață, importă, exportă sau comercializează animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman, produse medicinale veterinare, deșeuri, subproduse de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenți patogeni de origine animală, produse și materii utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor, este permisă numai dacă sunt autorizate de către autoritățile veterinare județene, respectiv a municipiului București, ori, după caz, de către autoritatea veterinară centrală și au asigurate supravegherea și controlul veterinar, în condițiile legii.

(2) Autoritățile veterinare autorizează unitățile prevăzute la alin. (1) numai dacă acestea îndeplinesc cerințele prevăzute de legislația veterinară în vigoare.

(3) Autoritatea veterinară centrală autorizează, în condițiile legii, unitățile prevăzute la alin. (1) care efectuează activități de export.

(4) Autoritatea veterinară participă în comisiile de omologare și acreditare pentru domeniul veterinar, în condițiile legii.

(5) Pentru eliberarea autorizațiilor, avizelor și certificatelor veterinare se stabilesc taxele prevăzute în anexele nr. 3, 4 și 5 la prezenta ordonanță care se plătesc anticipat, se constituie ca venit la bugetul de stat și se actualizează periodic, în funcție de rata inflației, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor împreună cu Ministerul Finanțelor Publice.

(6) Autoritatea veterinară centrală va elabora norme veterinare privind cerințele specifice pe care trebuie să le îndeplinească obiectivele prevăzute la alin. (1) în vederea autorizării pentru activitățile supuse autorizării veterinare, care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 19. – (1) Funcționarea unităților de tăiere a animalelor, de colectare, prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine animală, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, este permisă numai dacă sunt autorizate și au asigurată asistența tehnică veterinară de stat, în condițiile legislației veterinare.

(2) Asistența tehnică veterinară prevăzută la alin. (1) se asigură de personalul veterinar angajat, în condițiile legii, pe perioada determinată, de către

direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, în baza tarifelor stabilite conform art. 48 alin. (6).

Capitolul VII

Cerințe veterinare și controale de sănătate pentru animale vii și material germinativ de origine animală

Art. 20. – (1) În vederea certificării mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, autoritatea veterinară județeană și respectiv a municipiului București definește sau califică statusul de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1) și a zonelor sau regiunilor epidemiologice din România, în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de autoritatea veterinară centrală, în baza „Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului”, în condițiile prevăzute de legislația veterinară în vigoare.

(2) Institutul veterinar de profil întocmește și monitorizează situația actualizată a statusului de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), precum și a zonelor și regiunilor epidemiologice stabilite ca urmare a calificării veterinare, prevăzută la alin. (1).

Art. 21. – (1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu animale vii și material germinativ de origine animală sunt supuse certificării veterinare.

(2) Animalele vii și materialul germinativ de origine animală, pentru a fi puse pe piață, importate, exportate sau pentru a face obiectul tranzitului sau comerțului, trebuie să fie însoțite de certificat veterinar și, după caz, de alte documente pentru atestarea îndeplinirii cerințelor veterinare și de conformitate.

(3) Cerințele veterinare, condițiile, modalitățile și competențele de certificare veterinară, sunt stabilite de autoritatea veterinară centrală și se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Autoritatea veterinară centrală poate modifica și completa cerințele, condițiile, modalitățile și competențele de certificare în funcție de strategia serviciilor veterinare.

Art. 22. – (1) Autoritatea veterinară centrală pune în aplicare, la nivel național, un sistem unic de identificare și înregistrare a animalelor care să facă posibilă trasabilitatea animalelor și a materialului germinativ de origine animală, în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcarea utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.

(2) Autoritatea veterinară centrală este coordonatorul activităților privind identificarea și înregistrarea animalelor și proprietarul sistemului informatic pentru identificarea și înregistrarea animalelor.

Art. 23. – (1) Comerțul, importul, mișcarea internă, tranzitul și exportul de animale vii și material germinativ de origine animală se realizează în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute în normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Autoritatea veterinară centrală stabilește țările terțe autorizate și unitățile pentru export în România de animale vii și material germinativ de origine animală.

Art. 24. – (1) Materialul germinativ de origine animală trebuie să fie produs în unități specializate, autorizate de către autoritatea veterinară.

(2) Unitățile specializate prevăzute la alin. (1) trebuie să fie înscrise în lista oficială elaborată de autoritatea veterinară centrală și sunt supuse inspecției și controalelor veterinare, în vederea conformității cu cerințele veterinare prevăzute de legislația veterinară.

(3) Prelevarea, prelucrarea și depozitarea materialului germinativ de origine animală se efectuează de echipe specializate, autorizate de către autoritatea veterinară centrală.

Capitolul VIII

Măsuri de protecție și de control al bolilor transmisibile ale animalelor

Art. 25. – (1) În cadrul comerțului, tranzitului sau importului de animale vii și material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar, autoritatea veterinară centrală poate dispune, în anumite cazuri, luarea unor măsuri speciale de protecție împotriva oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor.

(2) Autoritatea veterinară centrală stabilește cerințele veterinare pentru anunțarea, declararea, notificarea internă și internațională a oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire.

(3) Sunt exceptate de la obligația anunțării și notificării cazurile de îmbolnăvire provocate în scopul producerii de biopreparate sau pentru efectuarea de cercetări științifice ori testări a unor produse medicinale veterinare.

Art. 26. – (1) Depistarea bolilor transmisibile ale animalelor este realizată prin efectuarea acțiunilor de supraveghere veterinară activă și pasivă, în vederea cunoașterii incidenței și prevalenței acestora.

(2) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar, autoritatea veterinară centrală elaborează norme veterinare care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Autoritatea veterinară centrală stabilește și actualizează lista bolilor transmisibile ale animalelor ce sunt supuse declarării și notificării oficiale, precum și a celor supuse carantinei de necesitate, diferențiate în raport cu gravitatea bolii, gradul de difuzibilitate, particularitățile modului și a căilor de transmitere a acesteia, precum și cu implicațiile economico-sociale.

(4) Pentru sprijinirea acțiunilor de luptă împotriva bolilor transmisibile ale animalelor, prin hotărârea consiliului local sau județean, respectiv al municipiului București, se constituie comandamente antiepizootice formate din conducători ai unităților de pe teritoriul respectiv și alte persoane cărora le revin sarcini în aplicarea măsurilor de control stabilite de autoritatea veterinară centrală cu privire la combaterea bolilor.

(5) Dacă epizootia prezintă un pericol deosebit pentru economia națională, prin hotărâre a Guvernului, se constituie comandamentul antiepizootic central, alcătuit din conducători ai ministerelor și ai altor organe ale administrației publice centrale, care stabilește măsurile ce se impun în toate sectoarele social-economice și răspunde de aplicarea acestora, în condițiile legii.

(6) În cazul măsurilor ce se întreprind pentru lichidarea rapidă a focarelor de boli transmisibile ale animalelor, ce implică tăierea sau uciderea unor animale, se acordă despăgubiri proprietarilor pentru animalele tăiate, ucise sau altfel afectate, în condiții care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(7) Plata despăgubirilor prevăzute la alin. (6) se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, la valoarea de înlocuire la prețul pieței a animalelor tăiate, ucise sau altfel afectate, după caz, la suma pierderii suferite de proprietar, la data când a avut loc acțiunea de lichidare a focarului de boală, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(8) Sursele financiare pentru alte măsuri ce se impun pentru prevenirea și combaterea epizootiilor și apărarea sănătății animalelor, în cazul acțiunilor de importanță deosebită, se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(9) Autoritatea veterinară centrală va elabora și pune în aplicare strategii naționale de control al bolilor transmisibile la animale, bazate pe principii și criterii similare cu cele utilizate de statele membre.

(10) Autoritatea veterinară centrală elaborează și pune în aplicare planuri naționale de necesitate și alertă pentru controlul unor boli transmisibile ale animalelor.

(11) Lista bolilor pentru care se elaborează programe naționale de necesitate și alertă se stabilește de autoritatea veterinară centrală.

Art. 27. – (1) Autoritatea veterinară centrală elaborează, pentru bolile transmisibile ale animalelor, deja existente pe teritoriul României, programe naționale de eradicare și controlează aplicarea corectă și în termenele stabilite a acestora.

(2) Autoritatea veterinară centrală întocmește documentația necesară pentru obținerea statusului de țară sau zonă liberă sau oficial liberă de aceste boli și dispune aplicarea măsurilor pentru menținerea acestui status.

(3) Autoritatea veterinară centrală realizează zonarea și regionalizarea teritoriului României în relație cu bolile prevăzute la alin. (1).

Art. 28. – Consiliile locale sau județene, respectiv al municipiului București, asigură strângerea și distrugerea cadavrelor de animale care nu pot fi ridicate de unitățile de ecarisaj, organizează acțiuni de strângere a câinilor fără stăpân și asigură aplicarea în acest scop a tehnicilor admise de normele veterinare internaționale și amenajează și întrețin locurile de depozitare a resturilor menajere, potrivit normelor veterinare.

Capitolul IX

Cerințe veterinare privind produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman

Art. 29. – (1) Comerțul, importul, producerea, punerea pe piață, tranzitul și exportul de produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman se realizează în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Autoritatea veterinară centrală stabilește, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, tipurile de produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman ce nu pot fi produse, puse pe piață și care nu pot face obiectul importului, exportului sau tranzitului.

Art. 30. – Produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman sau utilizate în alte scopuri pot fi puse pe piață, importate sau exportate numai dacă au fost supuse inspecțiilor și controalelor veterinare în conformitate cu prevederile legislației veterinare și au fost obținute de la animale care:

- a) nu au făcut obiectul unor restricții din motive veterinare, sau
- b) au făcut obiectul unor restricții din motive veterinare, dar care:
 - au fost marcate cu o marcă specială în acest sens;
 - au fost tratate și procesate printr-o metodă adecvată pentru inactivarea sau distrugerea agentului cauzal.

Art. 31. – (1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman sunt supuse certificării veterinare.

(2) Cerințele veterinare, condițiile și modalitățile realizării certificării veterinare, precum și stabilirea competențelor de certificare pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de autoritatea veterinară centrală prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Capitolul X

Cerințe veterinare privind deșeurile animaliere, subprodusele de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman, agenții patogeni de origine animală și produsele selectate de origine vegetală

Art. 32. – Comerțul, importul, mișcarea internă, tranzitul și exportul deșeurilor animaliere, subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman, agenților patogeni de origine animală și produselor selectate de origine vegetală se realizează în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 33. – Schimbul de agenți patogeni și de material patologic de origine animală se realizează numai între unități de învățământ superior medical, institute veterinare, laboratoare veterinare, unități și instituții de cercetare, unități ce produc preparate imunologice, kituri și reagenți de diagnostic ce sunt autorizate de către autoritatea veterinară centrală pentru a desfășura astfel de activități, în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 34. – Deșeurile animaliere și subprodusele de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman sunt supuse inspecției și controalelor veterinare la locurile de producere, colectare, depozitare, sortare, precum și în unitățile de procesare a acestora, în scopul prevenirii și răspândirii de boli la animale și oameni și respectarea condițiilor igienice de procesare a acestora, în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 35. – Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu deșeuri animaliere, subproduse de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman, agenți patogeni de origine animală și produse selectate de origine vegetală se realizează în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Capitolul XI

Cerințe veterinare comune pentru protecția sănătății publice

Art. 36. – Autoritatea veterinară centrală stabilește cerințele veterinare pentru producerea, comercializarea, deținerea și utilizarea substanțelor tireostatice, hormonale, beta agoniste ori a altor substanțe similare, pentru administrare la animale producătoare de hrană.

Art. 37. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește cerințele veterinare specifice, prevăzute de normele veterinare aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și a reziduurilor la animale vii, produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman.

(2) Autoritatea veterinară centrală elaborează și pune în aplicare, prin institutul veterinar de profil, „Programul național de supraveghere și monitorizare a unor substanțe și a reziduurilor la animale vii, produse și subproduse de origine animală” și controlează respectarea cerințelor veterinare specifice.

(3) Autoritatea veterinară centrală transmite organismelor internaționale informațiile și datele din domeniul veterinar, conform obligațiilor asumate.

Art. 38. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește și pune în aplicare, prin autoritățile veterinare, cerințele veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.

(2) Autoritatea veterinară are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în relație cu sănătatea animalelor și a produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului veterinar.

Art. 39. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește și pune în aplicare, prin autoritățile veterinare, cerințele veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, prescrierea, utilizarea, importul, comerțul, tranzitul și exportul de furaje medicamentate, aditivi furajeri și hrană concentrată pentru animale de companie.

(2) Autoritatea veterinară centrală elaborează și actualizează lista sortimentelor de produse ce constituie furaje medicamentate sau hrană concentrată pentru animale de companie, a aditivilor furajeri și lista unităților și întreprinderilor autorizate să producă furaje medicamentate, aditivi furajeri și hrană concentrată pentru animale de companie.

Capitolul XII

Cerințe veterinare privind inspecțiile și controalele veterinare

Art. 40. – (1) Importul, exportul și tranzitul de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar se efectuează numai prin posturile de inspecție la frontieră - PIF - organizate în punctele de trecere a frontierei României.

(2) Autoritatea veterinară centrală elaborează cerințele veterinare pentru organizarea și funcționarea posturilor de inspecție la frontieră, precum și a procedurilor de efectuare a acestor inspecții și controale, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Administratorii punctelor de control la trecerea frontierei de stat a României au obligația să ia măsuri pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare de desfășurare a activității veterinare, precum și baza materială și forța de muncă necesare pentru efectuarea dezinfecției, dezinsecției și deratizării în aceste locuri, precum și pentru distrugerea cadavrelor de animale, a produselor impropriei consumului uman, a unor deșeuri sau subproduse de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman.

(4) Activitatea de dezinfecție a mijloacelor de transport rutiere de la punctele de trecere a frontierei este asigurată de către autoritatea veterinară județeană, respectiv a municipiului București, conform normelor veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(5) Dacă la punctele de inspecție și controale veterinare de frontieră se depistează boli transmisibile ale animalelor sau există suspiciunea acestora ori un risc de altă natură ce poate pune în pericol sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor, întregul lot de animale se va returna către țara de origine, iar dacă această măsură nu este posibilă, autoritatea veterinară centrală poate dispune tăierea imediată și valorificarea în condiții speciale sau uciderea întregului lot de animale, precum și distrugerea obiectelor și materialelor aferente.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5), autoritatea veterinară centrală trebuie să notifice măsurile dispuse autorității veterinare centrale a țării exportatoare.

(7) Când prin convențiile sau acordurile veterinare încheiate de România cu alte state s-a stabilit altfel, se va proceda potrivit prevederilor acestora.

Art. 41. – (1) Animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului veterinar, ce provin din statele membre sau din țări terțe, fac obiectul inspecției și controalelor veterinare la frontieră efectuate de autoritățile veterinare, în baza cerințelor veterinare specifice prevăzute de normele veterinare elaborate de autoritatea veterinară centrală și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Animalele provenite din import se supun în mod obligatoriu carantinei profilactice, în locuri izolate și special amenajate, autorizate de autoritățile veterinare județene, respectiv a municipiului București, care permit introducerea animalelor în aceste locuri, numai după verificarea îndeplinirii cerințelor veterinare specifice.

Art. 42. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește și pune în aplicare prin autoritățile veterinare, cerințele veterinare privind inspecția și controalele veterinare ce trebuie să se efectueze pentru animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului veterinar și controlează conformitatea cu aceste cerințe.

(2) Responsabilitatea respectării condițiilor de igienă privind producerea, transportul, punerea pe piață și comercializarea animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar aparține unităților prevăzute la art. 18 alin. (1).

(3) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor controlează respectarea condițiilor de igienă prevăzute la alin. (2).

(4) Autoritatea veterinară centrală elaborează și pune în aplicare programul național de inspecție și controale veterinare, stabilind responsabilitățile autorității veterinare centrale și a direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

Art. 43. – În vederea importului din țări terțe a produselor prevăzute la art. 18 alin. (1), a întocmirii listelor oficiale cu țările, unitățile sau întreprinderile autorizate pentru export în România, reprezentanți ai autorității veterinare centrale pot efectua evaluări veterinare în țările și obiectivele menționate, privind respectarea cerințelor veterinare și conformitatea acestor obiective cu prevederile legislației veterinare românești ce reglementează importul din țări terțe.

Capitolul XIII

Cerințe veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor

Art. 44. – (1) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice prevederile legislației veterinare sau alte prevederi privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatații, grădini, parcuri și rezervații zoologice ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului,

în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit legislației în domeniul protecției și bunăstării animalelor.

(2) Autoritatea veterinară centrală stabilește, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cerințele veterinare pentru protecția animalelor de fermă, a animalelor în timpul transportului, în timpul tăierii sau uciderii, a animalelor utilizate în scopuri de cercetare, de experimentare sau diagnostic, a animalelor din parcurile, grădinile, rezervațiile zoologice, a animalelor sălbatice, a animalelor de companie sau de serviciu, a animalelor de competiție, a animalelor din aglomerări temporare de animale, a animalelor din speciile pe cale de dispariție și controlează conformitatea cu aceste cerințe.

(3) Autoritatea veterinară centrală, în colaborare cu organizațiile non-guvernamentale pentru protecția animalelor, va lua măsurile necesare pentru respectarea cerințelor veterinare prevăzute la alin. (2).

Art. 45. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cerințele veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu furaje, materii furajere, premixuri, zooforturi, aditivi furajeri, furaje complete, furaje suplimentare, furaje combinate, alte materii și produse utilizate în furajarea și nutriția animalelor.

(2) Autoritatea veterinară centrală stabilește lista diferitelor categorii de furaje și materii furajere, premixuri, aditivi furajeri, furaje complete, furaje suplimentare, furaje combinate și a altor materii și produse utilizate în furajarea sau nutriția animalelor în România.

Art. 46. – (1) Autoritatea veterinară centrală stabilește, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cerințele veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu produse medicinale veterinare.

(2) Autoritatea veterinară centrală elaborează și actualizează, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, lista unităților care fabrică produse medicinale veterinare, precum și lista fabricanților și distribuitorilor autorizați să aibă în posesie substanțe active cu proprietăți anabolice, antiinfecțioase, antiparazitare, antiinflamatorii, hormonale sau psihotrope care pot fi folosite la fabricarea produselor medicinale veterinare.

(3) Autoritatea veterinară centrală stabilește și actualizează, prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, lista produselor medicinale veterinare autorizate, a perioadelor de așteptare și întrerupere, precum și a interdicțiilor privind utilizarea unora din aceste produse.

(4) Autoritatea veterinară centrală elaborează și pune în aplicare un program de farmacovigilență.

Art. 47. – Împreună cu autoritatea națională responsabilă pentru activitățile de ameliorare și selecție a animalelor și cu organizațiile și asociațiile crescătorilor de animale, autoritatea veterinară centrală stabilește cerințele veterinare privind animalele și activitatea de reproducție.

Capitolul XIV

Finanțarea și cheltuielile serviciilor și activităților veterinare de stat

Art. 48. – (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și ale unităților din subordinea sa, prevăzute la anexa nr. 2, se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

(2) Din bugetul Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, se asigură finanțarea cheltuielilor, pe bază de programe ce se aprobă ca anexe la bugetul acesteia, pentru:

a) efectuarea acțiunilor cuprinse în „Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului”;

b) acțiunile cuprinse în programele naționale de necesitate și alertă;

c) acțiunile cuprinse în programele naționale de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor;

d) instituirea, organizarea și funcționarea sistemelor informatice veterinare naționale;

e) acțiunile privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, potrivit legii;

f) acțiunile privind identificarea și înregistrarea bovinelor, potrivit legii;

g) asigurarea instruirii continue a medicilor veterinari oficiali și a medicilor veterinari de liberă practică împuterniciți;

h) acțiunile prevăzute în alte programe naționale pe care autoritatea veterinară centrală trebuie să le pună în aplicare;

(3) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit. g) se realizează pe bază de contract încheiat, în condițiile legii, cu instituțiile de învățământ sau cu alte instituții abilitate.

(4) Valoarea operațiunilor care se realizează în exercitarea activității de inspecție și control veterinar se virează lunar de către unitățile prevăzute la art. 19 alin. (1) în contul direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București și constituie, pentru acestea, venituri proprii destinate finanțării cheltuielilor curente și de capital, care se înregistrează în contabilitate în mod distinct.

(5) Veniturile proprii pentru instituțiile prevăzute la art. 5 lit. b) și c) se constituie din exercitarea activității de inspecție și control veterinar, din tarife de

manoperă pentru activități veterinare și de laborator, din consultanță și din alte prestații specifice: acțiuni de dezinfecție, dezinsecție, deratizare, examene și lucrări de laborator, precum și din alte activități din domeniul veterinar.

(6) Cuantumul tarifelor pentru veniturile proprii se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(7) Veniturile proprii ale Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru activitățile proprii se constituie din o cotă din veniturile proprii ale direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București care se virează într-un cont distinct deschis de Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(8) Cotele prevăzute la alin. (7) se aprobă anual prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și, în funcție de politica veterinară și pentru siguranța alimentelor, pot fi redistribuite la unități subordonate.

Art. 49. – (1) Activitatea de inspecție și control veterinar de frontieră se face de către Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin posturile de inspecție la frontieră. Veniturile proprii ale Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor se constituie și din tarifele privind inspecția și controlul veterinar pe care exportatorii, importatorii sau, după caz, persoana responsabilă conform convenției încheiate pentru activitățile de tranzit, import și export cu animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului veterinar, au obligația să le achite.

(2) Nivelul tarifelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 50. – (1) Cheltuielile implicate de executarea măsurilor dispuse de autoritatea veterinară la posturile de inspecție la frontieră, prevăzute la art. 40 alin. (5), sunt suportate de către exportator, importator sau, după caz, de persoana responsabilă conform convenției încheiate.

(2) Sistemul informatic veterinar național cuprinde: sistemul informatic intranet, sistemul informatic pentru înregistrarea animalelor, sistemul informatic pentru notificarea bolilor transmisibile ale animalelor, sistemul informatic rapid de alertă, sistemul informatic pentru monitorizarea mișcării animalelor, sistemul informatic privind monitorizarea importului și tranzitului, sistemul informatic privind supravegherea veterinară a bolilor transmisibile ale animalelor, precum și alte sisteme informatice necesare realizării atribuțiilor serviciilor veterinare de stat în limitele de competență ale acestora.

Capitolul XV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 51. – (1) Faptele care constituie contravenții la normele veterinare, precum și persoanele care pot să constate contravenții și să aplice sancțiuni, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sancțiunile contravenționale se aplică și persoanelor juridice.

(3) Dispozițiile prezentei ordonanțe referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 52. – Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei ordonanțe, autoritatea veterinară centrală a României elaborează și aprobă prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, norma veterinară privind definirea termenilor utilizați în domeniul veterinar.

Art. 53. – Ordonanța Guvernului nr. 90/2003 privind înființarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 600/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 24 decembrie 2003, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

"Ordonanță privind înființarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor."

2. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Finanțarea Agenției se asigură din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.”

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„**Art. 2.** – Agenția are drept scop:

a) apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, identificarea și înregistrarea animalelor;

b) realizarea siguranței alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea alimentelor către consumator;”

4. După articolul 3 litera f) se introduc literele g)-m), cu următorul cuprins:

„g) organizează serviciile veterinare de stat și stabilește organizarea și necesitățile de finanțare ale acestora;

h) organizează activitățile veterinare publice pe întreg teritoriul țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;

i) stabilește atribuțiile și responsabilitățile serviciilor veterinare de stat;

j) elaborează și promovează, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, cadrul legal în domeniul siguranței și calității alimentelor;

k) participă la activitatea de standardizare, gradare și calificare a produselor alimentare;

l) organizează activitatea în domeniul siguranței și calității alimentelor, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, conform limitelor de competență legale;

m) realizează, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, sistemul de analiză, gestionare și comunicare a riscului în domeniul siguranței și calității alimentelor.”

5. Alineatul (1) al articolului 4 se abrogă.

6. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(1) Agenția este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru pe o perioadă de 5 ani.”

7. Alineatul (4) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(4) Președintele Agenției este ordonator secundar de credite.”

8. După articolul 7 se introduce articolul 7¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 7¹. – Secretarul general al Agenției este numit prin decizie a primului-ministru. Atribuțiile sale sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

9. După articolul 9 se introduce articolul 9¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 9¹. – Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate contracta servicii de consultanță în domeniul tehnologiei informației și comunicării, relațiilor publice, organizării campaniilor de promovare, educare și informare referitoare la activitatea specifică, precum și în domeniul specific de activitate.”

Art. 54. – În tot cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 90/2003 sintagma „Agenția Română pentru Siguranța Alimentelor” se înlocuiește cu sintagma „Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor”.

Art. 55. – Ordonanța Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele veterinare ale animalelor vii și produselor provenind din țările terțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, se modifică după cum urmează:

1. Litera d) a articolului 3 va avea următorul cuprins:

„d) administrator – Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.”

2. Alineatul (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru a fi incluse în lista posturilor de inspecție la frontieră aprobate pentru controlul animalelor vii, al produselor de origine animală și al altor produse supuse controalelor veterinare, PIF trebuie să corespundă condițiilor generale și speciale stabilite de către autoritatea veterinară centrală a României prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

3. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„ (1) Închiderea temporară sau permanentă a PIF sau a unui centru de inspecție din structura acestuia, precum și reactualizarea listei punctelor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale veterinare se fac prin ordin comun al autorităților publice centrale care răspund de administrația publică, agricultură, alimentație, silvicultură, protecția mediului, transport și al autorității veterinare centrale;”

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. - Tipurile de mărfuri care sunt supuse controlului veterinar pentru fiecare PIF se vor stabili prin ordin comun al autorităților publice centrale care răspund de administrația publică, agricultură, alimentație, veterinar și siguranța alimentelor, silvicultură, protecția mediului și transport.”

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – Serviciile veterinare de control de la punctele de trecere a frontierei se organizează și funcționează în cadrul PIF, în structura Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

6. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Atribuțiile personalului angajat în PIF se vor stabili prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

7. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Coordonarea și controlul activității tehnice și administrative a PIF, competențele și responsabilitățile pe linie de comandă sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

8. Alineatul (3) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„(3) După realizarea dezbaterilor menționate, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Direcția Generală a Vămirilor vor elabora norme metodologice pentru implementarea prevederilor prezentei ordonanțe, privind strategia pe termen lung, care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului și vor cuprinde răspunderile și termenele, încadrate în strategia națională privind aderarea la Uniunea Europeană, pentru cei responsabili cu construirea, echiparea și asigurarea de personal pentru viitoarele PIF de interes național.”

9. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este responsabilă pentru finanțarea proiectării și construirii PIF prevăzute în strategia pe termen lung.”

10. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – Imobilele necesare constituirii și funcționării PIF vor fi dobândite în proprietatea publică a statului în unul dintre modurile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și vor fi date în administrarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.”

Art. 56. – (1) Structura organizatorică, funcționarea și numărul de posturi ale Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ale institutelor veterinare

și ale direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Numărul de posturi al Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor se asigură prin preluarea unui număr de 14 posturi finanțate de la bugetul de stat de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, 14 posturi finanțate de la bugetul de stat de la Ministerul Sănătății și 35 de posturi finanțate de la bugetul de stat preluate prin reorganizarea Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și a posturilor finanțate din venituri proprii și subvențiile acordate de la bugetul statului aferente unităților subordonate ce trec din subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului la Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Personalul din cadrul Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și din cadrul direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București este format atât din funcționari publici, cât și din personal contractual.

(4) Salarizarea personalului din cadrul Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului salarizat din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, iar salarizarea personalului din direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din serviciile descentralizate ale ministerelor.

(5) Personalul din cadrul institutelor centrale este format atât din funcționari publici, cât și din personal contractual. Salarizarea personalului se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din unitățile bugetare.

(6) Încadrarea în noua structură organizatorică a personalului se face pe baza unui test de verificare a cunoștințelor profesionale, în limita posturilor disponibile.

Art. 57. – (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei Ordonanțe, în structura bugetului de stat a bugetului Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și a Bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2004 și în anexele la acestea, pe baza protocolului de predare-primire încheiat între Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Sănătății și Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei Ordonanțe.

(2) Până la încheierea protocolului prevăzut la alin.(1) finanțarea acțiunilor și activităților Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților prevăzute în anexa nr.2 se asigură de Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

(3) Până la încheierea protocolului prevăzut la alin.(1), de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului se asigură sursele financiare pentru activitățile prevăzute în:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 708 din 27 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2003 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 23 decembrie 2003;

c) Ordonanța Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele veterinare ale animalelor vii și produselor provenind din țările terțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003.

Art. 58. – Art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 5.** – Atribuirea contractelor de servicii privind aplicarea mărcilor auriculare se face, cu respectarea legislației privind achizițiile publice, de către Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor medicilor veterinari organizați în condițiile legii, pe baza fondurilor alocate cu această destinație.”

Art. 59. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2003 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 23 decembrie 2003, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„**Art. 3.** – Atribuirea contractelor de servicii privind aplicarea mărcilor/crotaliilor auriculare și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor se face cu respectarea legislației privind achizițiile publice, de către Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor medicilor veterinari organizați în condițiile legii, pe baza fondurilor alocate cu această destinație.”

2. Alineatul (3) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„(3) Achiziționarea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a) - d) pentru identificarea suinelor, ovinelor și caprinelor se face de către Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin licitație publică, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 60. – Toate referirile la „Agenția Națională Sanitară Veterinară” din legislația în vigoare se consideră ca fiind făcute la „Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor”.

Art. 61. – Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 62 – Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se abrogă Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și
mediului

Ilie SÂRBU

Ministrul administrației și internelor

Ioan RUS

Ministru delegat pentru administrația publică

Gabriel OPREA

Ministrul finanțelor publice

Mihail Nicolae TĂNĂSESCU

București, 29 ianuarie 2004
Nr. 42

ANEXA nr. 1

Definirea termenilor

„Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor” – autoritate de reglementare în domeniul veterinar și pentru siguranța alimentelor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea directă a primului-ministru;

„activitate veterinară” – activitatea desfășurată pe teritoriul României de un medic veterinar în limitele de competență ale serviciilor veterinare prevăzute de prezenta ordonanță;

„activitate veterinară publică” – activități veterinare strategice, de interes național, efectuate în limitele de competență ale serviciilor veterinare, pentru aplicarea strategiilor și politicilor guvernamentale de apărare și îmbunătățire a statusului de sănătate a animalelor, pentru protecția sănătății publice, a animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

„activitate veterinară de liberă practică” – activități veterinare altele decât cele publice, efectuate de medicii veterinari de liberă practică potrivit legii;

„autoritate veterinară” – autoritatea veterinară centrală ce are atribuții în domeniile de competență ale serviciilor veterinare sau orice altă autoritate din domeniul veterinar căreia i s-au delegat aceste puteri și competențe;

„autoritate veterinară centrală” – serviciul veterinar central al României, ce are responsabilitatea elaborării și implementării strategiilor guvernamentale în domeniul veterinar, a definirii competențelor și atribuțiilor serviciilor veterinare, a stabilirii, gestionării, realizării și controlului activităților veterinare publice;

„autoritate veterinară județeană” – serviciile publice veterinare descentralizate, subordonate tehnic și administrativ autorității veterinare centrale, având autoritatea și responsabilitatea aplicării strategiilor guvernamentale în domeniul veterinar pe teritoriul județului respectiv, a gestionării, realizării și controlului activităților veterinare publice la acest nivel, precum și alte competențe delegate de autoritatea veterinară centrală - este reprezentată de direcția veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București;

„autoritate veterinară locală” – autoritatea de la nivelul circumscriptiilor veterinare teritoriale subordonată tehnic și administrativ autorității veterinare județene, respectiv a municipiului București, care

are responsabilitatea realizării, gestionării și notificării activităților veterinare publice - este reprezentată de medicul veterinar oficial;

„medic veterinar oficial” – medicul veterinar angajat și retribuit de stat, desemnat pentru a realiza activitățile veterinare stabilite de autoritatea veterinară în care își desfășoară activitatea;

„medic veterinar de liberă practică” – medicul veterinar care efectuează activități veterinare de liberă practică, în condițiile legii;

„medic veterinar de liberă practică împuternicit” – medicul veterinar de liberă practică împuternicit de autoritatea veterinară județeană, respectiv a municipiului București, pe bază de contract, să efectueze unele activități veterinare publice, în condițiile legii;

„state membre” – statele membre ale Uniunii Europene;

„țări terțe” – orice alt stat decât statele cu care România a încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale privind domeniul veterinar;

„animal” – mamifere, păsări domestice și sălbatice, pești, albine, viermi de mătase, batracieni, moluște, gasteropode, crustacee și tunicate;

„punerea sub sechestru veterinar” – procedura ce constituie o atribuție a autorităților veterinare și care constă în interzicerea punerii pe piață, comercializării și mișcării unor animale vii, produse germinative de origine animală și altor produse supuse supravegherii și controlului veterinar, precum și cazarea sau depozitarea acestora în spațiile desemnate de autoritatea veterinară, în vederea stabilirii destinației finale sau distrugerii ori procesării adecvate a acestora.

„confiscare” – scoaterea din consumul uman, punerea sub restricții veterinare și dirijarea pentru prelucrare tehnică sau, după caz pentru distrugere a produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului veterinar, care la controlul veterinar sunt declarate necorespunzătoare pentru consumul uman;

„distrugere” – neutralizarea deșeurilor de origine animală prin incinerare, co-incinerare sau îngropare;

„ucidere” – aplicarea unei metode (utilizarea pistolului cu glonț liber sau puștii, electrocutarea, expunerea la dioxid de carbon, etc.) care să cauzeze o moarte sigură, precum și injectarea unei supradoze de medicament cu proprietăți anestezice sau a unui produs autorizat pentru eutanasiere.

„tăiere” – provocarea morții unui animal prin sângerare, pentru a obține produse destinate consumului uman;

Unități care funcționează în subordinea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor

Nr.

crt. Denumirea unității

I. Instituții publice cu personalitate juridică

1. Direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, inclusiv laboratoarele veterinare de stat

2. Institutele veterinare:

a) Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală;

b) Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară;

c) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar;

II. Instituții publice fără personalitate juridică

1. Circumscripțiile veterinare zonale;

2. Circumscripțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor;

3. Posturile de inspecție la frontieră.

ANEXA nr. 3

TAXE

pentru eliberarea avizului veterinar de import, export, tranzit, a acordului veterinar pentru import, a certificatului de abilitare și a certificatului de înregistrare și reînregistrare a medicamentelor, produselor biologice și a altor produse de uz veterinar

Nr.

crt. Specificație

Lei/U.M./
U.M. produs

1. AVIZ VETERINAR DE IMPORT:

- materii prime furajere, furaje concentrate, bumbac, premixuri, aditivi furajeri, făinuri proteice, medicamente pulvis și altele;

tonă 3.000

- animale mici pentru reproducție, animale mici pentru măcelărie, animale mici pentru concurs, expoziții, păsări exotice;

cap 3.000

- animale mijlocii pentru măcelărie, animale mijlocii pentru reproducție;

cap 3.000

2. - ouă pentru incubație;

1.000 bucăți 10.000

3. - animale mari pentru măcelărie, animale mari pentru concurs, animale mari pentru reproducție;

cap 25.000

- păsări pentru carne;	cap	5.000
- păsări pentru reproducție, porumbei pentru concurs, expoziții, alte manifestări;	cap	5.000
4. - pui de o zi;	1.000 cap.	10.000
- pui reproducție și/sau creștere;	1.000 cap.	
5. - animale de companie (câini, pisici, maimuțe și altele)	cap	50.000
6. - medicamente, produse biologice, kituri de uz veterinar, alte produse de uz veterinar, până la 1.000 flacoane;	lot	150.000
7. - medicamente de uz veterinar, alte produse de uz veterinar, între 1.000-5.000 flacoane;	lot	200.000
8. - medicamente de uz veterinar, ale produse de uz veterinar, peste 5.000 flacoane;	lot	400.000
9. - familii de albine;	familie. nu se taxează	
10. - ouă pentru consum	1.000 buc.	25.000
11. - lapte, lapte condensat	100 litri	25.000
12. - slănină crudă, grăsimi tehnice;	tonă	4.000
13. - subproduse comestibile (cap, creier, limbă, burtă, organe, membrane etc.);	tonă	5.000
- untură, cochilii de melci, organe necomestibile, coarne, copite, unghii, ongloane, aditivi și emulgatori alimentari, clei de oase, enzime pentru industria alimentară, adezivi pentru industria alimentară, izolat proteic alimentar, gelatină alimentară și tehnică;		
14. - produse lactate proaspete (iaurt, frișcă etc.), lapte praf, unt, brânzeturi, cașcaval, înghețată, inclusiv praf de înghețată, ingrediente și arome pentru înghețată, subproduse lactate (zer, cazeina), cheag, gogoși de mătase, condimente, lână, piei brute, pene, păr;	tonă	100.000
15. - produse apicole (ceară, polen, venin etc.);	kg	15.000
16. - ouă de viermi de mătase;	kg	150.000
17. produse din ouă (praf, maioneză, melanj etc.), miere de albine, membrane artificiale;	tonă	150.000
18 - pește viu, pește proaspăt, refrigerat, congelat, produse din pește, inclusiv icre, pulpe de broască, carne melci, stridii, scoici, raci, fructe de mare, vânat mare, vânat mic (în blană, în pene);	tonă	200.000
- căzătura coarne, conserve și concentrate pentru		

hrana animalelor, carne (toate speciile), conserve, semiconserve, preparate din carne, inclusiv supe și sosuri concentrate, piei semiprelucrate, subproduse de abator pentru industria farmaceutică;	-"-	-"-
19. - trofee vânătoare și blănuri	bucată	600.000
20. - alte produse nenominalizate;	tonă, kg, hl,	50.000
	sau alte unități de măsură	
21. - mostre până la 100 kg total;		nu se taxează
- produse de uz veterinar pentru înregistrare;		
- ajutoare umanitare;		
- donații în cadrul ajutoarelor umanitare de orice fel;		
22. CERTIFICAT DE ABILITARE;	bucată	2.500.000
23. CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE ȘI REÎNREGISTRARE MEDICAMENTE, PRODUSE BIOLOGICE ȘI ALTE PRODUSE DE UZ VETERINAR;	produs	15.000.000
24. ACORD VETERINAR DE IMPORT;	bucată	300.000
25. AVIZ VETERINAR PENTRU EXPORT:		nu se taxează
- animale, produse de origine animală, furaje și alte produse supuse controlului veterinar;		
26. AVIZ VETERINAR DE TRANZIT:		nu se taxează
- animale, produse de origine animală, furaje și alte produse supuse controlului veterinar.		

NOTĂ:

Taxa pentru cantitățile exprimate în fracțiuni față de unitatea de măsură prevăzută în prezenta lege se calculează proporțional cu cantitatea avizată.

ANEXA nr. 4

TAXE

pentru eliberarea avizului veterinar privind amplasarea, proiectarea și construirea obiectivelor supuse controlului veterinar

Taxele pentru eliberarea avizului veterinar privind amplasarea, proiectarea și construirea de noi obiective supuse controlului veterinar sunt în valoare de 50% din taxa prevăzută pentru autorizarea veterinară de funcționare a acestora.

ANEXA nr. 5

TAXE

pentru eliberarea certificatelor veterinare pentru transportul intern al animalelor, produselor de origine animală, furajelor și altor mărfuri supuse controlului veterinar, precum și a certificatelor de sănătate pentru export animale și certificatelor veterinare pentru export produse, subproduse comestibile și necomestibile de origine animală

Nr. crt. Specificație	U.M.	Taxa (lei/U.M.)
1. A. Pentru intern:		
Certificat veterinar pentru transport animale;		nu se taxează
2. Certificat veterinar pentru transport ouă de viermi de mătase		nu se taxează
3. Certificat veterinar pentru transport puiet de pești fitofagi, icre embrionate și puiet de pește sau pește destinat repopulării;		nu se taxează
4. Certificat veterinar pentru transport gunoi de grajd în scopul comercializării;		nu se taxează
5. Certificat veterinar pentru transport cadavre, deșeuri de abator;		nu se taxează
6. Certificat veterinar pentru transport furaje;	tonă	50.000
7. Certificat veterinar pentru transport ouă pentru incubatie;		nu se taxează
8. Certificat veterinar de transport produse de origine animală:		nu se taxează
- carne toate speciile, inclusiv vânat împușcat destinat consumului public;		
- slănină, seu, subproduse comestibile: organe, intestine, stomace;		
- grăsimi tehnice, oase, păr, piei, coarne, unghii, copite;		
- alte produse de origine animală nenominalizate;		
- produse din carne (preparate din carne, conserve, semiconserve carne, alte produse din carne);		
- lapte lichid și lapte condensat;		
- produse lactate proaspete;		
- brânzeturi, unt, înghețată, lapte praf, praf de înghețată, cazeină;		
- alte produse din lapte nenominalizate;		
- pește viu, pește refrigerat, pește congelat, pește sărat, pește afumat;		

- conserve, semiconserve pește;
- icre de sturion;
- icre tarama;
- alte produse din pește nenominalizate;
- miere de albine;
- produse apicole (ceară albine, lăptișor de matcă, polen etc.);
- alte produse apicole nenominalizate;
- ouă pentru consum;
- produse din ouă (melanj, praf de ouă, maioneză);
- alte produse din ouă nenominalizate.

9. Certificat veterinar de sănătate animală pentru intern;

nu se taxează

B. Pentru export:

10. Certificat veterinar pentru sănătate pentru export animale și certificat de transport internațional;

nu se taxează

11. Certificat veterinar pentru export produse, subproduse comestibile și necomestibile de origine animală, cu excepția trofeelor;

nu se taxează

12. Certificat veterinar de sănătate pentru export trofee:

- urși, cerbi;	trofeu	3.000.000
- capre negre;	trofeu	2.000.000
- mistreți, căpriori, cerb;	trofeu	1.000.000
- alte animale sălbatice (lup, vulpe, pisică sălbatică, viezure, jder etc.);	trofeu	1.000.000
- blănuri;	bucata	1.000.000
- coarne cerbi, colți mistreț;	trofeu	500.000
- cocoși de munte;	trofeu	250.000
- iepuri, fazani, rațe, găște sălbatice, potârniche;	trofeu	100.000
- alte păsări sălbatice (prepelite, porumbei, turturele, sitari, grauri, sturzi etc.).	trofeu	50.000

NOTA:

Taxa pentru cantitățile exprimate în fracțiuni față de unitatea de măsură prevăzută în prezenta lege se calculează proporțional cu cantitatea avizată.